

Tvistighedsnævnet

K E N D E L S E

Afsagt af Tvistighedsnævnet den 15. maj 2024 i sag 06.2024

A

v/Jan Helbo, Dansk Metal

mod

B

I sagens behandling har som faste medlemmer af Tvistighedsnævnet deltaget landsdommer Ida Skouvig (formand), overenskomstchef Stine Graaskov Lemke (DA) og advokat Lene Casadepax (FH). Endvidere har som særligt sagkyndige medlemmer deltaget advokat Lars Bruhn, udpeget af DI, og faglig sekretær Michael Antonsen, udpeget af Dansk Metal.

Denne sag drejer sig om godtgørelse for ophævelse af uddannelsesaftalen.

Klager, A, har ved sin faglige organisation, Dansk Metal, ved klageskrift modtaget den 13. februar 2024 indbragt sagen for Tvistighedsnævnet med påstand om, at indklagede, B, skal betale 53.000 kr. til ham med procesrente fra den 31. august 2022, subsidiært fra den 19. januar 2024.

B har ikke udtalt sig i anledning af sagen.

Sagen har været behandlet mundtligt på et møde i Tvistighedsnævnet den 23. april 2024 med deltagelse af A og dennes partsrepræsentant.

B, der via meddelelse til virksomhedens e-Boks er orienteret om mødet, har ikke givet møde.

Tvistighedsnævnet anser orienteringen af virksomheden for tilstrækkelig og har derfor behandlet sagen.

Sagsfremstilling

Den kollektive overenskomst inden for uddannelsesområdet er Industriens Overenskomst mellem DI og CO-Industri.

Virksomheden er ikke via medlemskab af en organisation omfattet af overenskomsten. Virksomheden har heller ikke i øvrigt tiltrådt overenskomsten.

Mellem A, født den 6. maj 1992, og B, X, blev der med start den 16. august 2021 indgået en uddannelsesaftale, hvorefter A skulle uddannes som personvognsmekaniker med uddannelsesperiode til den 17. august 2022. Der var under punktet ”supplerende oplysninger vedrørende erhvervsuddannelser for voksne (euv)” sat kryds i rubrikken ”Euv med fuld praktikuddannelse og skoleundervisning (euv3)”.

Den 7. oktober 2021 blev der med virkning fra samme dag lavet et tillæg til uddannelsesaftalen om virksomhedsoverdragelse som følge af ændring af ejerforholdet. Den nye virksomhed var C, ligeledes med adresse X. Samtidig blev aftaleperioden forlænget til den 7. oktober 2022.

Med virkning fra den 1. august 2022 blev der udarbejdet et yderligere tillæg til uddannelsesaftalen. Af dette tillæg fremgår, at der på ny er sket virksomhedsoverdragelse, nu til den indklagede virksomhed, B, ligeledes med adresse X. Uddannelsesaftalen blev desuden forlænget til den 16. december 2022. I tillægget var der sat kryds i rubrikken ”Ændring af speciale, nyt fast arbejdssted eller andre ændringer”. Med håndskrift var påført ”Overgår til voksenlærlingeløn – kr. 127,15 kr. pr. time.” Ændringen var markeret med en stjerne. Tillægget blev underskrevet af virksomheden den 1. august 2022 og af A den 19. august 2022.

Ifølge en ”praktikoversigt” vedrørende A udarbejdet af erhvervsskolen ophørte uddannelsesaftalen den 31. august 2022, hvorefter A kom i skolepraktik. Der forligger efter det oplyste ikke en skriftlig ophævelse af uddannelsesaftalen.

Den 27. september 2023 indbragte A en sag mod B for Tvistighedsnævnet med påstand om betaling af løn for august 2022. Sagen blev behandlet på et møde den 16. januar 2024. Virksomheden gav ikke møde. Tvistighedsnævnet tog lønkravet til følge og afsagde kendelse herom den 29. januar 2024.

Ved brev af 19. januar 2024 til virksomheden rejste Dansk Metal på vegne af A krav om en godtgørelse på 53.000 kr. for uberettiget ophævelse af uddannelsesaftalen. Brevet blev sendt anbefalet til virksomheden, men blev returneret med angivelse af, at adressen var forkert.

Dansk Metal anmodede herefter ved brev af 24. januar 2024 Industriens Uddannelser om at behandle kravet. Ved brev af 7. februar 2024 oplyste Industriens Uddannelser, at det ikke var muligt at komme i kontakt med virksomheden, og at forligsmulighederne derfor måtte anses for udtømt.

Sagen blev herefter indbragt for Tvistighedsnævnet.

I CVR er B registreret som et aktivt selskab med normale forhold.

Retsgrundlaget

Af erhvervsuddannelseslovens § 61 fremgår bl.a.:

”Misligholder en af parterne i uddannelsesaftalen væsentligt sine forpligtelser, kan den anden part hæve.

Stk. 2. Hvis en væsentlig forudsætning for aftaleindgåelsen viser sig at være urigtig eller senere brister, kan parten hæve aftalen.”

Forklaring

A har forklaret, at han i august 2022 var på skoleophold på Y. Under skoleopholdet ringede den nye ejer af virksomheden, N1, til ham og sagde, at han ikke længere skulle møde i virksomheden, idet virksomheden var gået konkurs, og at han skulle finde en ny læreplads. Han kontaktede straks sin fagforening. Han talte desuden med skolen, der bestemte, at han kunne starte i skolepraktik. Han begyndte i skolepraktik den 1. september 2022. Derefter fik han en ny læreplads i Z, hvor han startede den 1. november 2022. Han fik sit svendebrev den 25. maj 2023 og har fået job hos H.

Han har ikke modtaget en skriftlig ophævelse af uddannelsesaftalen.

Procedure

A har til støtte for sin påstand anført, at ophævelsen af uddannelsesaftalen skete i strid med erhvervsuddannelseslovens § 61, og at han derfor har krav på en godtgørelse for mistet uddannelsesgode. Da han var vokselev, udgør godtgørelsen 53.000 kr.

Godtgørelsen skal forrentes fra den 31. august 2022, hvor aftalen blev ophævet, subsidiært fra den 19. januar 2024, hvor kravet blev rejst over for virksomheden.

Tvistighedsnævnets begrundelse og resultat

Virksomheden har ikke udtalt sig i anledning af sagen.

Efter sagens oplysninger lægger Tvistighedsnævnet til grund, at virksomheden ensidigt ophævede uddannelsesaftalen med virkning fra den 31. august 2022, og at ophævelsen var uberettiget.

3 voterende udtaler herefter:

Da virksomheden uberettiget har ophævet uddannelsesaftalen, har A i overensstemmelse med fast praksis ret til en godtgørelse på 53.000 kr. for mistet uddannelsesgode som følge af virksomhedens misligholdelse.

Den omstændighed, at kravet om godtgørelse for virksomhedens uberettigede ophævelse ikke blev rejst sammen med kravet om betaling af løn, kan efter vores opfattelse ikke i sig selv føre til et andet resultat. Vi lægger herved vægt på, at der er tale om to selvstændige krav, som efter almindelige processuelle principper, jf. herved princippet i retsplejelovens § 249, kan forfølges hver for sig.

Virksomheden har ikke udtalt sig i anledning af sagen, og der har heller ikke i øvrigt været drøftelser mellem parterne om kravet. Under disse omstændigheder finder vi ikke grundlag for at antage, at der er skabt en sådan berettiget forventning hos virksomheden om, at kravet vedrørende godtgørelse for uberettiget ophævelse ikke ville blive forfulgt, at der er grundlag for at anse dette krav for bortfaldet ved passivitet.

Vi stemmer derfor for at tage kravet om en godtgørelse på 53.000 kr. til følge.

2 voterende udtaler:

Vi finder, at A – der lige fra ophævelsen af uddannelsesaftalen i september 2022 har været repræsenteret af sin fagforening – ved ikke at medtage kravet om godtgørelse sammen med kravet om løn har givet virksomheden

en berettiget forventning om, at kravet om godtgørelse ikke ville blive forfulgt. Vi finder derfor, at As krav på godtgørelse for uberettiget ophævelse er fortabt ved passivitet.

Vi stemmer derfor for, at kravet om en godtgørelse ikke tages til følge.

Efter stemmeflertallet tager Tvistighedsnævnet påstanden om betaling af en godtgørelse på 53.000 kr. til følge.

Beløbet forrentes med procesrente fra sagens anlæg den 13. februar 2024. Der er ikke grundlag for at kræve beløbet forrentet forud for dette tidspunkt.

T h i b e s t e m m e s:

B skal inden 14 dage til A betale 53.000 kr. med procesrente fra den 13. februar 2024.

Ingen af parterne skal betale sagsomkostninger til den anden part.

Sagen kan inden 8 uger efter, at nævnet har truffet afgørelse, indbringes for domstolene, jf. erhvervsuddannelseslovens § 65, stk. 4. Såfremt sagen indbringes for domstolene, anmoder Tvistighedsnævnet om at blive orienteret.